

vende vil blive gjort Anstrengelser for, at denne Mission kan være Genstand for samme Støtte i den Tid, der kommer, som i den Tid, der er gaaet. Yderligere tror jeg ikke, jeg behøver at berøre dette Spørgsmaal. Jeg har Haab om, at Tinget vil vedtage det Beløb, der er nævnt, og som jeg anser for at være særlig nødvendigt, for at der kan komme en paa dette Omraade overlegen Mand til Vejledning og Støtte for dem, der arbejder i Missionens Tjeneste blandt vore Landsmænd i Amerika.

Hvad Spørgsmaalet om Teatret angaar, skal jeg ikke gaa videre ind paa det, jeg finder kun Anledning til at gøre en enkelt Bemærkning, nærmest rettet til det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius), og her er jeg til Dels i Overensstemmelse med det ærede Medlem, der sidst talte. Jeg kan ikke forstaa, hvor det skal være muligt, at Teatret bedre kan drives, uden at man kommer til store Overskridelser, naar det faar et fast aarligt Tilskud, end naar det har Budgettet paa Finansloven at rette sig efter. Jeg stønner ikke rettere, end at Embedsmændene maa være de samme og leve under de samme Forhold, de samme Forpligtelser til — alle Forhold vel iagttagne — at drive Anstalten saa økonomisk som muligt (Afskyldelse.) Et æret Medlem af Bryder mig med, at man ikke har den Magt over Skuepillerne. Det vil dog vist være Teaterbestyrelsens Skyld, dersom man ikke har den fornødne Magt over Skuepillerne. En Kendsgerning er det imidlertid, at det hele gaar daarlig, at der bruges mange Penge, og at Forudsætningen for nogle Aar tilbage om, at man kunde holde sig inden for et vist begrænset Tilskud, er langt, langt fra stet Fyldest.

Over for Spørgsmaalet om Frederiks Hospital skal jeg kun gøre nogle enkelte korte Bemærkninger, som paatrænge sig mig, ogsaa efter at jeg har hørt den ærede Minister. Jeg har vel vidst og ventet, at der ikke alene paa en Maade var Undersøgelse i Gang, men at disse ogsaa vilde blive fortsatte og senere komme til at foreligge. Men det forekommer mig, at man lægger noget for megen Vægt paa at faa draget den afskedigede Embedsmand frem og ligesom at kaste Skylden over paa ham, for at han ad urigtig Vej har søgt at faa draget de Forhold frem, hvorom her er Tale. Jeg kan her ikke andet end bemærke i den Anledning, at det er mig bekendt, at den afskedigede Embedsmand allerede i August Maaned 1890 har sendt en fuldstændig Medegørelse for hele dette Forhold, hatt paaanter, ind til Ministeriet for Kirke- og Undervisnings-

væsenet, og at denne Medegørelse efter alt, hvad der er oplyst, er gennemlæst af de paagældende Embedsmænd og Ministeren selv, og at desuagtet er der ikke frettet ind i dette Forhold; det ses ikke, at der er gjort det allermindste, man er bleven ved omtrent, som man har begyndt. Jeg kan heller ikke se, at det er i sin gade Orden, at en Embedsmand i slige Forhold har et Medicinforbrug, der gaar til 450 Kr. om Aaret. Jeg tror ikke, at den ærede Kultusministers Forsvar for denne Afsærd slog tilstrækkelig til. Jeg kan heller ikke se, at det er i sin gode Orden, at der handles saa formløst med at anvise den paagældende Embedsmand Indtægter for at administrere disse Ejendomme, der ligge paa Grunde, der tidligere have tilhørt Frederiks Hospital, som her er stet, hvor man uden videre ved at tildele ham en Vejlighed ad denne Omvej skaffer ham forøget Indtægt, og hvor denne Mand uden videre, uden at det ses, at der er gjort videre Forberedelser, uden Medvirken af nogen Arkitekt, bruger over 1,000 Kr. til Sittandsættelse af en Vejlighed, han kun gør Brug af et kortere Tidsrum. Jeg kan heller ikke se, at det er i sin gode Orden, at der bruges Rejsseudgifter efter en Maalestok, som Tilfældet er her, hvor der for en enkelt Rejsses Bedommende af den paagældende Mand, der er Tale om, er brugt det dobbelte Beløb, hans Rejsesælle har anvendt paa samme Rejse. Dette bør undersøges, og det bør gøres klart. Der er ogsaa en anden Tanke, der paatrænger sig mig i Forbindelse hermed, og det er den, om der nu egentlig er handlet saa ganske forsynlig fra Hospitalsbestyrelsens Side ved at afhænde de Grunde, som vare i Hospitalets Eje, og lade Folk opføre Bygninger derpaa uden anden og bedre Sikkerhed, end at det blev nødvendigt for Hospitalet at overtage disse Ejendomme, saaledes at det hele skal styres paa Hospitalets Regning, uden at vi vide, om Hospitalet har haft Fordel deraf eller maaste lide et meget betydeligt Tab. Det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) udtalte sig rørende om det store og dygtige Arbejde, den Mand, der her er Genstand for Dmtale, har udført. Jeg skal ikke indlade mig paa nogen Kritik af det Arbejde, her er udført. Men naar det i den Grad gaar rundt til med Anvisning af Penge, som Forholdet har været, og naar der ingen Grænse sættes for, hvilke Prøjekter man kan udlaste til Opsørelse af ny Hospitaler o. s. v., og der ikke sættes nogen Grænse for, hvor faa eller hvor mange Millioner der skal anvendes til disse Foretagender, saa forekommer der mig